

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 15.12.2005
COM(2005) 649 definitief

2005/0259 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

**betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de
tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van
onderhoudsverplichtingen**

(door de Commissie ingediend)

{SEC(2005) 1629}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

1.1. Algemene achtergrond

1.1.1. In de Europese Unie

Na afloop van zijn bijeenkomst in Tampere op 15 en 16 oktober 1999 heeft de Europese Raad verzocht om voor onderhoudsverplichtingen bijzondere gemeenschappelijke procedureregels vast te stellen om de grensoverschrijdende beslechting van geschillen te vereenvoudigen en te versnellen en om de intermediaire maatregelen af te schaffen die moeten worden genomen om een in een andere lidstaat gewezen beslissing in de aangezochte staat te kunnen erkennen en ten uitvoer leggen.

In het programma voor wederzijdse erkenning in burgerlijke zaken, dat op 30 november 2000¹ is vastgesteld, wordt opgeroepen om de *exequatur*-procedure af te schaffen voor alimentatiegerechtigden die reeds een beroep kunnen doen op Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna “verordening Brussel I” genoemd)². Dat programma geeft bovendien in het algemeen aan dat het “*soms (...) nodig en zelfs onontkoombaar [zal] zijn dat in Europees verband een aantal procedurenormen wordt vastgesteld, als gemeenschappelijke minimumgaranties*” en zelfs dat “*gewerkt [zal] moeten worden in de richting van een zekere harmonisatie van de procedures*”. Het programma beoogt de invoering van begeleidende maatregelen voor wederzijdse erkenning voor “*het zoeken naar een grotere doeltreffendheid van de executie in de aangezochte staat van justitiële beslissingen die in een andere lidstaat zijn gegeven*”, en met name maatregelen voor “*een nauwkeuriger bepaling van de vermogensbestanddelen van een schuldenaar op het grondgebied van de lidstaten*” of maatregelen waardoor de wederzijdse erkenning in een gunstige context komt te staan, namelijk “*die van een betere samenwerking tussen de justitiële autoriteiten van de lidstaten*” en tot slot maatregelen met betrekking tot “*de harmonisatie van de collisieregels*”.

Het belang van dit programma werd opnieuw bevestigd door de Europese Raad van november 2004, bij de vaststelling van het “Haags Programma”³, waarin wordt benadrukt dat “[d]e verdere uitvoering van het programma van maatregelen inzake wederzijdse erkenning [...] een hoofdprioriteit voor de komende jaren moet zijn, opdat het uiterlijk in 2011 voltooid kan worden.”

Op 2 en 3 juni 2005 hebben de Raad en de Commissie een gemeenschappelijk actieplan aangenomen dat het Haags programma in concrete acties omzet en dat inzake justitiële samenwerking in burgerlijke zaken de aanneming in 2005 van “*Voorstellen over onderhoudsverplichtingen*” vermeldt⁴.

¹ PB C 12 van 15 januari 2001.

² PB L 12 van 16 januari 2001.

³ PB C 53 van 3 maart 2005.

⁴ Document van de Raad van de Europese Unie nr. 9778/2/05 REV 2 JAI 207.

1.1.2. Internationaal

Ook de Conferentie van Den Haag voor internationaal privaatrecht⁵ heeft werkzaamheden aangevat op het gebied van onderhoudsverplichtingen om de bestaande verdragen te moderniseren⁶. Aan het opstellen van een nieuw algemeen verdrag over onderhoudsverplichtingen werden drie vergaderingen van een speciale commissie gewijd, in mei 2003, juni 2004 en april 2005. In juni 2006 is een vierde vergadering van de speciale commissie gepland, met het oog op een eventuele diplomatieke zitting in het eerste semester van 2007. De Europese Gemeenschap neemt actief deel aan die onderhandelingen.

De aansluiting tussen de in Den Haag gevoerde onderhandelingen en de werkzaamheden op communautair niveau moet zich richten op het zoeken naar mogelijke synergieën tussen de beide overlegnivoeaus, die niet tegenstrijdig maar samenhangend en complementair zijn, zoals de Europese Raad heeft herhaald in het Haags programma.

De Gemeenschap moet op die manier in het kader van de internationale onderhandelingen een coherente strategie kunnen vaststellen en terzelfder tijd inspanningen blijven leveren om een werkelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en recht tot stand te brengen.

De Conferentie van den Haag is voor de Gemeenschap een internationaal forum voor de ontwikkeling van een samenwerkingsbeleid met derde landen op het gebied van de burgerlijke rechtspraak. De geboden ruimte voor uitwisseling en discussie is een inspiratiebron van onschatbare waarde voor de werkzaamheden van de Gemeenschap. Bovendien kan niet worden uitgesloten dat op bepaalde gebieden resultaten uit de beraadslagingen in Den Haag kunnen voortkomen die ook in de Europese Unie zouden kunnen worden toegepast.

Toch maken het verschil in integratie tussen de lidstaten en derde landen en de omvang van de nagestreefde doelstellingen het vinden van speciale communautaire oplossingen noodzakelijk. De samenwerking tussen de lidstaten, die niet alleen beschikken over een coherenter en completer systeem van regels voor jurisdictiegeschillen en erkenning van rechterlijke beslissingen, maar ook over een operationeel Europees justitieel netwerk, kan beslist veel nauwer zijn dan met derde landen.

1.2. Doelstellingen

Het voorstel heeft als doel de hinderpalen voor de inning van alimentatievorderingen binnen de Europese Unie uit de weg te ruimen. Het zal weliswaar de economisch en sociaal moeilijke situatie van sommige schuldenaars niet oplossen die werkloos zijn en geen regelmatige inkomsten hebben, waardoor zij hun verplichtingen niet kunnen nakomen, maar het kan een

⁵ Website: <http://www.hcch.net>.

⁶ Verdrag van Den Haag van 24 oktober 1956 nopens de wet welke op alimentatieverplichtingen jegens kinderen toepasselijk is; Verdrag van Den Haag van 15 april 1958 nopens de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen over onderhoudsverplichtingen jegens kinderen; Verdrag van Den Haag van 2 oktober 1973 inzake de wet die van toepassing is op onderhoudsverplichtingen, dat in de betrekkingen tussen de deelnemende landen, in de plaats komt van het Verdrag van 24 oktober 1956; Verdrag van Den Haag van 2 oktober 1973 inzake de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen over onderhoudsverplichtingen, dat in de betrekkingen tussen de deelnemende landen, in de plaats komt van het Verdrag van 15 april 1958. Aan deze lijst moet worden toegevoegd, het Verdrag van New York van 20 juni 1956 inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen tot onderhoud, gesloten in het kader van de UNO.

rechtskader creëren dat aangepast is aan de rechtmatige aspiraties van de alimentatiegerechtigden. Deze laatsten moeten gemakkelijk, snel en in de regel zonder kosten, een executoriale titel kunnen verkrijgen, die zonder belemmering binnen de Europese justitiële ruimte kan circuleren en concreet kan uitmonden in de regelmatige betaling van de verschuldigde sommen.

Deze nieuwe Europese rechtsorde vereist een actie die zich niet mag beperken tot het bijwerken van de bestaande mechanismen; in alle relevante domeinen van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken moeten ambitieuze maatregelen worden genomen: internationale bevoegdheid, toepasselijk recht, erkenning en tenuitvoerlegging, samenwerking, afschaffing van hinderpalen voor de goede werking van procedures. Al deze antwoorden moeten in een enkel instrument worden verenigd.

Deze actie zal door drie imperatieve doelstellingen worden geleid:

1.2.1. Het leven van de burgers vereenvoudigen

In de eerste plaats wordt eenvoud nagestreefd in het voeren van procedures die nodig zijn voor de vaststelling van de alimentatievordering. De regels inzake internationale bevoegdheid van de verordening Brussel I bieden de alimentatiegerechtigden reeds de mogelijkheid zich te richten tot een autoriteit in zijn nabijheid, maar de situatie kan nog worden verbeterd en bepaalde onduidelijkheden kunnen worden opgeheven. Eenmaal de beslissing is genomen, moeten maatregelen worden genomen om haar, zonder formaliteit, dezelfde rechtskracht te geven als die welke zij in de lidstaat van oorsprong heeft. Op die manier wordt de doelstelling om de “intermediaire maatregelen” af te schaffen, bereikt.

Meer algemeen, en voor elke fase van het proces van de inning van een alimentatie-uitkering, moet aan de schuldeiser de hulp en de bijstand worden geboden, waaraan het hem momenteel nog ontbreekt. Het creëren van samenwerkingsmechanismen tussen lidstaten streeft deze doelstelling na. In dezelfde optiek moet eveneens de mogelijkheid worden vermeld om op zijn gewone verblijfplaats de nodige stappen te ondernemen om, ook in de fase van de eigenlijke tenuitvoerlegging, met name loonbeslag of bankbeslag te verkrijgen, om samenwerkingsmechanismen te starten of om toegang te krijgen tot informatie aan de hand waarvan de schuldenaar kan worden opgespoord en de waarde van zijn vermogen kan worden vastgesteld. Ook daarom zullen de waarborgen inzake toegang tot de rechter worden versterkt door middel van een systeem waarbij de belangen van de alimentatiegerechtigden door de centrale autoriteiten van de lidstaten worden vertegenwoordigd.

Ten slotte moet omwille van de eenvoud ook een einde worden gemaakt aan de diversiteit van rechtsbronnen op dit gebied, want momenteel bestaat er binnen de Europese Unie geen perfect geharmoniseerde regeling inzake erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen op het gebied van alimentatie.

Artikel 71 van de verordening Brussel I laat immers “*de verdragen waarbij de lidstaten partij zijn en die, voor bijzondere onderwerpen, de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen regelen*” onverlet. De laatste alinea van hetzelfde artikel bepaalt: “*Indien een verdrag of overeenkomst over een bijzonder onderwerp, waarbij zowel de lidstaat van herkomst als de aangezochte lidstaat partij is, voorwaarden vaststelt voor de erkenning of de tenuitvoerlegging van beslissingen vinden die voorwaarden toepassing.*” Inzake het “bijzonder onderwerp” dat de onderhoudsverplichtingen zijn, zijn 17 van de 25 lidstaten partij bij het Verdrag van Den Haag van 2 oktober 1973 inzake de erkenning en

de tenuitvoerlegging van beslissingen over onderhoudsverplichtingen. Tussen deze lidstaten zijn dus de door het verdrag van 1973, dat dateert van vóór de verordening Brussel I, vastgestelde “voorwaarden” van toepassing.

Overeenkomstig artikel 26 van dit verdrag kan elke verdragsluitende staat zich echter het recht voorbehouden een aantal beslissingen niet te erkennen of uitvoerbaar te verklaren, in het bijzonder die welke betrekking hebben op alimentatie die verschuldigd is na de eenentwintigste verjaardag van de onderhoudsgerechtigde of tussen personen die elkaar in de zijlinie bestaan of tussen aanverwanten. De meeste lidstaten die partij zijn bij het verdrag van 1973⁷ hebben op grond van deze bepaling één of meerdere keren een voorbehoud gemaakt. Daaruit volgt een zeer gevarieerd beeld van de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen over alimentatie.

Deze tegenstellingen weerspiegelen bepaalde divergenties tussen lidstaten wat het begrip alimentatie zelf betreft. Het voorbehoud waarin het verdrag van 1973 voorziet, laat de vrije loop aan de uitdrukking van deze divergenties. Daardoor is het mogelijk tegen de erkenning van bepaalde beslissingen betreffende alimentatie een soort “algemene clausule van openbare orde” in te brengen. De openbare orde wordt niet meer geval per geval gebruikt, *a posteriori*; zij wordt op algemene wijze gebruikt, en *a priori*, door middel van een voorbehoud bij het verdrag van 1973, dat voorrang heeft op het Gemeenschapsrecht.

Dergelijke verschillen hebben geen bestaansreden meer in de Europese Unie, die inzake onderhoudsverplichtingen op het hoogste beleidsniveau de keuze heeft gemaakt voor het vrije verkeer van beslissingen. Zij zetten echter aan tot nadenken over middelen om tegemoet te komen aan de bekommernissen van de lidstaten, die onder de vorige regeling de wens hadden uitgedrukt om dit verkeer te beperken.

1.2.2. De rechtszekerheid versterken

De harmonisatie van de collisieregels heeft als eerste voordeel dat schuldeisers kunnen optreden met kennis van zaken, zonder aan de diversiteit van de nationale regelingen te zijn onderworpen. Zo waarborgt zij een zekere “juridische voorzienbaarheid”.

Als gevolg van de regels die het toepasselijke recht aanwijzen, neemt de bevoegde rechter een beslissing op grond van de materieelrechtelijke regels die de nauwste banden hebben met de zaak. Daardoor worden ook de meest onrechtvaardige situaties vermeden: een schuldeiser van een alimentatievordering zal een antwoord krijgen dat aan zijn situatie is aangepast, zonder dat hij te lijden heeft onder de verscheidenheid van collisieregels.

Zo begeleidt en vergemakkelijkt de collisieregel de afschaffing van de “intermediaire maatregelen” in de fase van de erkenning: de beslissing wordt minder discutabel wanneer zij is genomen overeenkomstig het recht dat volgens geharmoniseerde regels is aangewezen.

Bovendien, en nog directer, kunnen in bepaalde situaties op grond van de regels die het toepasselijke recht aanwijzen, verzoeken die op niet-unaniem aanvaarde alimentatiereelaties steunen, worden afgewezen. De collisieregel is derhalve een “vangnet” in een ruimte van vrij verkeer van beslissingen; hij vormt een geruststelling voor de lidstaten die het begrip zelf van onderhoudsverplichting restrictief uitleggen.

⁷ 17 lidstaten: Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Litouwen, Luxemburg, Nederland, Polen, Portugal, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Verenigd Koninkrijk, Zweden.

Het doel van de collisieregels is niet het negeren van deze verscheidenheid; het is helemaal niet de bedoeling om de begrippen die aan nationale bekommernissen – sociale, economische dan wel culturele – beantwoorden, te uniformiseren, maar om er zeker van te zijn dat geen enkele beslissing wordt genomen door toepassing van recht waarmee de betrokken familiale situatie geen voldoende band heeft.

1.2.3. De doeltreffendheid en de duurzaamheid van de inning verzekeren

Alleen de verbetering van de werkelijke inning van alimentatie-uitkeringen kan de huidige situatie concreet en duurzaam wijzigen. Aan de schuldeiser moet de mogelijkheid worden geboden om een beslissing te verkrijgen die in de hele Europese Unie uitvoerbaar is en die vervolgens ten uitvoer kan worden gelegd volgens een eenvoudige en geharmoniseerde regeling. Er gelden drie vereisten. De eerste vereiste bestaat erin de uitvoerbaarheid bij voorraad van alle beslissingen over alimentatie te veralgemenen en automatisch toe te passen. De tweede bestaat erin om de intermediaire maatregelen af te schaffen waardoor een in een lidstaat gegeven beslissing in een andere lidstaat kan worden erkend en ten uitvoer gelegd. De derde vereiste is dat een aantal maatregelen betreffende de eigenlijke tenuitvoerlegging wordt genomen: toegang tot informatie over de situatie van de schuldenaar, het vaststellen van de juridische instrumenten waarmee automatische afschrijvingen van lonen en bankrekeningen kunnen worden gedaan, versterking van het bevoorrechte karakter van alimentatievorderingen.

Alle door het voorstel nagestreefde doelstellingen zullen worden bereikt met eerbiediging van de door de Europese Unie erkende grondrechten. Er zal een evenwicht worden gewaarborgd tussen de rechten van de alimentatiegerechtigden en die van hun schuldenaars, aan wie in het bijzonder altijd het recht op een eerlijk proces en het recht op bescherming van persoonsgegevens zullen worden gewaarborgd.

2. RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN

De Commissie heeft de opdracht gegeven tot een onderzoek naar de inning van alimentatievorderingen in de lidstaten van de Europese Unie⁸.

Op 3 november 2003 werd een eerste deskundigenvergadering georganiseerd om de voornaamste aspecten te bepalen die in een toekomstig groenboek over onderhoudsverplichtingen moesten worden behandeld.

Het groenboek over onderhoudsverplichtingen werd op 15 april 2004 door de Commissie vastgesteld⁹. Over de eerste antwoorden is op 2 juni 2004 een openbare hoorzitting georganiseerd. Andere antwoorden zijn later ontvangen.¹⁰

Op basis van een werkdocument dat door de diensten van de Commissie was voorbereid en dat drie voorontwerpen van wetgevingsvoorstellen bevatte, werd op 12 mei 2005 een tweede

⁸ Dit onderzoek kan worden geraadpleegd op de website van directoraat-generaal “Justitie, vrijheid en veiligheid” op de volgende website:

http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm

⁹ COM (2004)254 def.

¹⁰ De antwoorden zijn gepubliceerd op deze website:

http://europa.eu.int:8082/comm/justice_home/ejn/maintenance_claim/maintenance_claim_ec_en.htm

vergadering van deskundigen van de lidstaten belegd. Op deze vergadering konden alle kwesties inzake onderhoudsverplichtingen in de Europese Unie van alle kanten worden bekeken: toepasselijk recht, internationale bevoegdheid, erkenning, uitvoerbaarheid en tenuitvoerlegging van beslissingen, harmonisatie van bepaalde procedureregels, samenwerking van de centrale autoriteiten, toegang tot informatie, etc.

De deelnemers aan deze vergadering werd vervolgens verzocht om bij de Commissie schriftelijke opmerkingen in te dienen over het werkdocument dat de drie voorontwerpen van wetgevingsvoorstellen bevatte.

De Commissie heeft een effectbeoordeling gemaakt, die als bijlage bij dit voorstel is gevoegd. De bijdragen van de in het kader van het groenboek en later geraadpleegde deskundigen werden naar aanleiding daarvan geanalyseerd. Verschillende opties werden overwogen: de *status-quo*, een niet-wetgevende actie en verschillende soorten wetgevend initiatief van de Gemeenschap. Uit deze beoordeling blijkt dat de Gemeenschap, om een antwoord te bieden op de veelvuldige moeilijkheden van juridische of praktische aard, waarmee schuldeisers met alimentatievorderingen worden geconfronteerd, een omvangrijke actie moet overwegen die alle mogelijke actieterreinen omvat.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

3.1. Rechtsgrondslag

De materie waarop dit voorstel betrekking heeft, valt onder artikel 65 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en de rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 61, onder c), van dat verdrag.

Bij artikel 65 zijn aan de Gemeenschap wetgevende bevoegdheden toegekend op het gebied van justitiële samenwerking in burgerlijke zaken met grensoverschrijdende gevolgen, voorzover nodig voor de goede werking van de interne markt.

De hier voorgenomen maatregelen verwijzen naar die welke uitdrukkelijk zijn vermeld in de lijst van artikel 65, die overigens niet exhaustief is: jurisdictiegeschillen, collisie, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen, afschaffing van hinderpalen voor de goede werking van burgerrechtelijke procedures, door bevordering van de verenigbaarheid van de bepalingen van burgerlijke rechtsvordering.

De communautaire instellingen beschikken over een beoordelingsmarge om te bepalen of een maatregel nodig is voor de goede werking van de interne markt. Met dit voorstel wordt de goede werking van de interne markt vergemakkelijkt omdat de vaststelling van een nieuw rechtskader om de inning van alimentatievorderingen doeltreffender te maken, zal bijdragen tot de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer van personen, die momenteel lijden onder de aanhoudende verschillen tussen de lidstaten wat de inning van alimentatie betreft.

Wat de vereiste van het grensoverschrijdende karakter betreft, bevat dit voorstel maatregelen die als doel hebben het verkrijgen van een titel en de tenuitvoerlegging ervan in alle situaties met een internationaal aspect, te vergemakkelijken. De regels inzake jurisdictiegeschillen en de collisieregels hebben per definitie betrekking op internationale situaties, die rechtselementen uit verschillende landen bevatten. De bepalingen over de erkenning en de

uitvoerbaarheid van beslissingen hebben als doel dat een in een andere lidstaat gegeven beslissing automatisch uitvoerbaar wordt in elke andere lidstaat. Aan deze bepalingen worden maatregelen voor een minimale harmonisatie van bepaalde nationale procedureregels toegevoegd. De in het voorstel voorgenomen tenuitvoerleggingsmaatregelen hebben als doel de tenuitvoerlegging in een lidstaat van een in een andere lidstaat gegeven beslissing te vergemakkelijken. Ten slotte werken de bepalingen betreffende de samenwerking en de uitwisseling van informatie uitsluitend tussen twee verschillende lidstaten.

Deze verordening zal worden aangenomen volgens de procedure van artikel 67, lid 2, van het Verdrag, dat bepaalt dat de Raad beslist met eenparigheid van stemmen en na raadpleging van het Europees Parlement. De Commissie is immers van oordeel dat dit voorstel betrekking heeft op het familierecht, in de zin van artikel 67, lid 5, tweede streepje.

Deze interpretatie is vanuit juridisch oogpunt geboden gelet op de zeer nauwe banden tussen de onderhoudsverplichtingen en het familierecht, maar er moet worden vastgesteld dat deze classificatie niet zonder nadeel is. Zij houdt niet voldoende rekening met de hybride aard van het concept van de onderhoudsverplichting – familiaal van oorsprong, maar pecuniair in de tenuitvoerlegging, zoals elke vordering.

Bovendien is de Gemeenschapswetgever er tot nu toe vanuit gegaan dat onderhoudsverplichtingen aan de gemeenrechtelijke regeling van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken konden worden onderworpen, buiten de sfeer van het familierecht. De verordening Brussel I, die de structuur van het Verdrag van Brussel van 27 september 1968 overneemt, sluit het familierecht uit van haar werkingssfeer, maar niet de onderhoudsverplichtingen. Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid (hierna “nieuwe verordening Brussel II” genoemd)¹¹ bestrijkt daarentegen een belangrijk deel van het familierecht (echtscheiding, ouderlijke verantwoordelijkheid), maar sluit de onderhoudsverplichtingen uit. Verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europees parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen¹² (hierna “EET-verordening” genoemd) ten slotte omvat de alimentatievorderingen en werd aangenomen volgens de medebeslissingsprocedure.

Dit voorstel past natuurlijk in een ander kader aangezien het uitsluitend is gewijd aan de onderhoudsverplichtingen, die in de genoemde instrumenten, slechts een ondergeschikt deel van hun werkingssfeer vormden. De Commissie kan derhalve, om de verdragsbepalingen te eerbiedigen, enkel vaststellen dat dit voorstel betrekking heeft op het familierecht en dat het derhalve niet aan de medebeslissingsprocedure is onderworpen.

De hierboven aangehaalde nadelen zouden kunnen worden vermeden als de Raad zou beslissen de onderhoudsverplichtingen opnieuw onder de gemeenrechtelijke regeling onder te brengen. Overeenkomstig artikel 67, lid 2, tweede streepje, van het Verdrag kan de Raad immers met eenparigheid van stemmen, na raadpleging van het Europees Parlement, besluiten de procedure van artikel 251 toepasselijk te maken op alle onder titel IV van het derde deel van het Verdrag vallende gebieden, dan wel delen ervan. Het is derhalve mogelijk om het

¹¹ PB L 338 van 23 december 2003, blz. 1-29.

¹² PB L 143 van 30 april 2004, blz. 15-39.

gebied van de onderhoudsverplichtingen van de eenparigheid naar de medebeslissing over te hevelen.

De Commissie stelt voor dat de Raad een besluit in die zin zou nemen; dit zou overeenstemmen met de bijzondere aard van de onderhoudsverplichtingen en met het wetgevingskader waarbinnen de Gemeenschap tot nu toe op dit gebied is opgetreden.

3.2. Evenredigheid en subsidiariteit

De doelstellingen van dit voorstel kunnen niet door de lidstaten zelf worden verwezenlijkt. De regels inzake internationale bevoegdheid en de collisieregels, alsook de regels inzake erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen moeten immers eenvormig zijn om de goede werking van de interne markt te vergemakkelijken. Enkel een communautair optreden kan de gelijkwaardigheid van de toepasselijke regels waarborgen, zoals ook al vroeger het geval was, bijvoorbeeld bij de verordening Brussel I. Dit geldt ook voor de regels inzake samenwerking, aangezien alle aangewezen centrale autoriteiten in de Europese Unie aan dezelfde verplichtingen inzake wederzijdse bijstand moeten worden onderworpen.

Dit voorstel is volledig in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel, aangezien het strikt beperkt is tot wat noodzakelijk is om deze doelstellingen te bereiken. Door de collisieregels hoeft het materiële recht met name niet te worden geharmoniseerd. De bevoegdheidsregels en de regels inzake erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen hebben slechts zeer weinig gevolgen voor de interne procedureregels.

Er is om verschillende redenen voor deze vorm (een verordening) gekozen. Er kan geen bewegingsruimte voor de lidstaten worden overgelaten bij het vaststellen van de internationale bevoegdheidsregels, die burgers en bedrijven rechtszekerheid moeten bieden, of ten aanzien van de erkennings- en tenuitvoerleggingsprocedure, die helder en in alle lidstaten gelijk moet zijn. Hetzelfde geldt voor de collisieregels. In het voorstel worden immers op dit gebied eenvormige regels vastgelegd inzake het toepasselijke recht, die nauwkeurig en onvoorwaardelijk zijn en geen maatregelen tot omzetting ervan in nationaal recht vergen. Indien daarentegen de lidstaten voor de omzetting van deze regels over een beoordelingsmarge zouden beschikken, zou dat leiden tot rechtsonzekerheid, die met dit voorstel juist moet worden tegengegaan.

Meer in het algemeen is doorzichtigheid op dit gebied van het allergrootste belang omdat daardoor onmiddellijk voor de gehele Europese Gemeenschap duidelijk is welke regels van toepassing zijn, zonder dat hoeft te worden uitgezocht op welke manier de inhoud van het communautaire instrument is omgezet in het nationale recht van een lidstaat, dat voor de betrokken burger in veel gevallen een vreemd recht zal zijn. Bovendien kan bij een verordening het Hof van Justitie toezien op een uniforme toepassing van de bepalingen in alle lidstaten.

3.3. De positie van het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken.

Titel IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, waaronder de materie valt waarop dit voorstel voor een verordening betrekking heeft, is niet van toepassing op Ierland en het Verenigd Koninkrijk, behalve wanneer deze landen overeenkomstig het aan het Verdrag gehechte protocol te kennen geven dat zij wensen deel te nemen aan dit initiatief.

Titel IV van het Verdrag is overeenkomstig het protocol betreffende de positie van Denemarken niet op dit land van toepassing.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 61, onder c), en artikel 67, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie¹³,

Gezien het advies van het Europees Parlement¹⁴,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹⁵,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap heeft zich ten doel gesteld de Europese Unie als een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, waarin het vrije verkeer van personen gewaarborgd is, te handhaven en te ontwikkelen. Om die ruimte geleidelijk tot stand te brengen, moet de Gemeenschap met name maatregelen op het gebied van de justitiële samenwerking in burgerlijke zaken aannemen, die nodig zijn voor de goede werking van de interne markt.
- (2) In dat kader heeft de Gemeenschap onder meer reeds de volgende maatregelen aangenomen: Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken¹⁶, Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken¹⁷, Beschikking 2001/470/EG van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de oprichting van een Europees justitieel netwerk in burgerlijke en handelszaken¹⁸, Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en

¹³ PB C van , blz. .

¹⁴ PB C van , blz. .

¹⁵ PB C van , blz. .

¹⁶ PB L 160 van 30 juni 2000, blz. 37.

¹⁷ PB L 12 van 16 januari 2001, blz. 1.

¹⁸ PB L 174 van 27 juni 2001, blz. 25.

handelszaken¹⁹, Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000²⁰, en Verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen²¹.

- (3) De Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 stelde voor om speciale gemeenschappelijke procedureregels vast te stellen voor een vereenvoudigde, versnelde grensoverschrijdende beslechting van geschillen over met name alimentatievorderingen. Aanbevolen werd bovendien de intermediaire maatregelen af te schaffen die nog altijd moeten worden genomen om een in een andere lidstaat gewezen beslissing in de aangezochte staat te kunnen erkennen en ten uitvoer leggen.
- (4) Op 30 november 2000 werd door de Commissie en de Raad een gemeenschappelijk programma vastgesteld betreffende maatregelen om uitvoering te geven aan het beginsel van wederzijdse erkenning van beslissingen in burgerlijke en handelszaken²².
- (5) Op zijn bijeenkomst te Brussel op 4 en 5 november 2004 heeft de Europese Raad een nieuw programma aangenomen, het zogenaamde “Haags Programma”, dat als titel heeft: “versterking van vrijheid, veiligheid en recht in de Europese Unie”.
- (6) Op 2 en 3 juni 2005 hebben de Raad en de Commissie een gemeenschappelijk actieplan aangenomen dat het Haags programma in concrete acties omzet en dat de noodzaak vermeldt om voorstellen inzake onderhoudsverplichtingen aan te nemen.
- (7) Een alimentatiegerechtigde moet in aan andere lidstaat gemakkelijk een beslissing kunnen verkrijgen die automatisch uitvoerbaar is in elke andere lidstaat en waarvan de tenuitvoerlegging zal worden vereenvoudigd en versneld.
- (8) Om deze doelstelling te bereiken en om de burgers een betere toegang tot de toepasselijke rechtsnormen te garanderen, is het van belang om alle maatregelen die nodig zijn voor de inning van onderhoudsverplichtingen in de Gemeenschap in een enkel instrument te verenigen. Deze verordening moet derhalve bepalingen bevatten over jurisdictiegeschillen, collisie, uitvoerbaarheid en tenuitvoerlegging van beslissingen, en samenwerking.
- (9) Alle onderhoudsverplichtingen die voortvloeien uit familiale betrekkingen of uit betrekkingen die soortgelijke gevolgen hebben, moeten binnen de werkingssfeer van de verordening vallen, en dit om de gelijke behandeling van alle alimentatiegerechtigden te garanderen.
- (10) De regels inzake internationale bevoegdheid verschillen enigszins van die welke momenteel van toepassing zijn, die voortvloeien uit Verordening (EG) nr. 44/2001. Om zo veel mogelijk de belangen van de alimentatiegerechtigden te verdedigen en een goede rechtsbedeling in de Europese Unie te bevorderen, moeten

¹⁹ PB L 174 van 27 juni 2001, blz. 1.

²⁰ PB L 338 van 23 december 2003, blz. 1.

²¹ PB L 143 van 30 april 2004, blz. 15.

²² PB C 12 van 15 januari 2001.

deze regels worden verduidelijkt en voortaan alle hypothesen dekken waarin er een voldoende band bestaat tussen de situatie van de partijen en een lidstaat. De gewone verblijfplaats van de verweerder in een staat die geen lid is van de Europese Unie, mag geen reden meer zijn tot uitsluiting van de Gemeenschapsnormen en er mag voortaan niet meer worden voorzien in een verwijzing naar het nationale recht.

- (11) De partijen moeten in onderlinge overeenstemming de bevoegde rechter kunnen kiezen, behalve wanneer het gaat om onderhoudsverplichtingen jegens een minderjarig kind, om de bescherming van de “zwakke partij” te waarborgen.
- (12) Het is belangrijk een duidelijk en doeltreffend mechanisme in stand te houden om de gevallen van litispendentie en samenhang op te lossen.
- (13) De collisieregels mogen alleen worden toegepast op onderhoudsverplichtingen en mogen niet bepalen welk recht van toepassing is op het vaststellen van de familiale betrekkingen waarop de onderhoudsverplichtingen zijn gebaseerd.
- (14) Het recht van het land van de gewone verblijfplaats van de alimentatiegerechtigde moet op de eerste plaats komen, zoals in de bestaande internationale instrumenten, maar de *lex fori* moet op de tweede plaats komen aangezien het op grond daarvan vaak mogelijk is om op dit specifieke gebied de geschillen op een eenvoudigere, snellere en goedkopere manier op te lossen.
- (15) Wanneer de schuldeiser op grond van geen van beide genoemde rechtsstelsels van de schuldenaar alimentatie kan ontvangen, moet het mogelijk blijven om het recht toe te passen van een andere lidstaat waarmee de onderhoudsverplichting nauwe banden heeft. Het kan in het bijzonder, maar niet uitsluitend, gaan om het land van de gemeenschappelijke nationaliteit van de partijen.
- (16) Onder bepaalde voorwaarden moeten partijen het toepasselijke recht kunnen kiezen. Zo moeten zij voor een bepaalde procedure de *lex fori* kunnen kiezen. Bovendien moeten zij vóór enig geschil kunnen overeenkomen welk recht van toepassing zal zijn, maar alleen als het gaat om andere onderhoudsverplichtingen dan die welke aan kinderen of aan kwetsbare volwassenen verschuldigd zijn; bovendien moeten zij slechts enkele rechtsstelsels kunnen aanwijzen.
- (17) De schuldenaar moet worden beschermd tegen de toepassing van het recht dat wordt aangewezen in hypothesen waarin er geen unanimititeit is over de vraag of de familiebetrekking de verkrijging van alimentatie rechtvaardigt. Dit zou met name het geval kunnen zijn bij betrekkingen tussen verwanten in de zijlijn of tussen aanverwanten, voor onderhoudsverplichtingen van descendenten jegens ascendenten, of bij het behoud van de bijstandsplicht na de ontbinding van het huwelijk.
- (18) De op het gebied van onderhoudsverplichtingen in een lidstaat gegeven beslissingen moeten zonder enige procedure, in alle andere lidstaten worden erkend en uitvoerbaar zijn. Om alle intermediaire maatregelen af te schaffen moet een minimale harmonisatie van de procedureregels plaatsvinden. Deze moet via gemeenschappelijke normen in alle lidstaten de eerbiediging van de vereisten van een eerlijk proces garanderen.

- (19) Zodra een beslissing over onderhoudsverplichtingen in een lidstaat is gegeven, moet zij snel en doeltreffend in elke andere lidstaat ten uitvoer kunnen worden gelegd. Ten behoeve van de alimentatiegerechtigden moet met name een inhouding aan de bron op de lonen en bankrekeningen van schuldenaars mogelijk zijn.
- (20) Authentieke akten en schikkingen tussen partijen, die in een lidstaat uitvoerbaar zijn, dienen met beslissingen te worden gelijkgesteld.
- (21) In de lidstaten moeten centrale autoriteiten worden opgericht om zowel algemeen als in concrete gevallen samen te werken om de inning van onderhoudsverplichtingen te vergemakkelijken. Zij moeten informatie uitwisselen om de schuldenaars te kunnen opsporen en de waarde van hun goederen en inkomsten te kunnen vaststellen, met eerbiediging van alle vereisten betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens, overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens²³.
- (22) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de met name door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie erkende beginselen in acht. Zij beoogt in het bijzonder de volledige eerbiediging van het privé-, het familie- en het gezinsleven, de bescherming van persoonsgegevens, de eerbiediging van de rechten van het kind en de waarborging van een doeltreffende voorziening in rechte bij een onafhankelijk en onpartijdig gerecht, overeenkomstig de artikelen 7, 8, 24 en 47 van het Handvest.
- (23) Overeenkomstig artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden²⁴, moeten de voor de tenuitvoerlegging van deze verordening nodige maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig de raadplegingsprocedure van artikel 3 van het genoemde besluit.
- (24) Deze verordening moet de communautaire instrumenten die vroeger zijn aangenomen en op hetzelfde gebied betrekking hebben, vervangen. Zij moet bovendien voorrang hebben op de andere op dit gebied tussen de lidstaten geldende internationale instrumenten, om de geldende rechtsnormen eenvormig te maken en te vereenvoudigen.
- (25) Daar de doelstellingen van het overwogen optreden, namelijk het treffen van een aantal maatregelen om de daadwerkelijke inning van alimentatievorderingen in de Europese Unie te waarborgen, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

²³ PB L 281 van 23 november 1995, blz. 31-50.

²⁴ PB L 184 van 17 juli 1999, blz. 23.

- (26) [Overeenkomstig artikel 3 van het protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, hebben het Verenigd Koninkrijk en Ierland laten weten dat zij wensen deel te nemen aan de aanneming en de toepassing van deze verordening.]
- (27) Denemarken neemt overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, niet deel aan de aanneming van deze verordening, zodat deze niet bindend is voor, noch van toepassing is op Denemarken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

Werkingssfeer en definities

Artikel 1

Werkingssfeer

1. Deze verordening is van toepassing op onderhoudsverplichtingen die voortvloeien uit familiale betrekkingen of uit betrekkingen die krachtens het daarop van toepassing zijnde recht soortgelijke gevolgen hebben.
2. In deze verordening wordt onder “lidstaat” verstaan: alle lidstaten behalve Denemarken[, het Verenigd Koninkrijk en Ierland].

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (1) “gerechten”: alle autoriteiten van de lidstaten die bevoegd zijn op het gebied van onderhoudsverplichtingen;
- (2) “rechter”: de rechter of de drager van bevoegdheden gelijkwaardig aan die van een rechter, op het gebied van onderhoudsverplichtingen;
- (3) “beslissing”: een door een gerecht van een lidstaat gegeven beslissing inzake onderhoudsverplichtingen, ongeacht de daaraan gegeven benaming, zoals arrest, vonnis, beschikking of rechterlijk dwangbevel, alsmede de vaststelling door de griffier van het bedrag van de proceskosten;

- (4) “authentieke akte”
- a) een document dat als authentieke akte is verleden of geregistreerd en waarvan de authenticiteit:
 - i) betrekking heeft op de ondertekening en de inhoud van de akte, en
 - ii) is vastgesteld door een openbare instantie of door een andere daartoe door de lidstaat van oorsprong gemachtigde instantie; of
 - b) een regeling inzake onderhoudsverplichtingen die met bestuurlijke autoriteiten is getroffen of die door deze autoriteiten authentiek is verklaard.
- (5) “lidstaat van oorsprong”: de lidstaat waar de ten uitvoer te leggen beslissing is gegeven;
- (6) “lidstaat van tenuitvoerlegging”: de lidstaat waar tenuitvoerlegging van de beslissing wordt gevraagd;
- (7) “gerecht van oorsprong”: het gerecht dat de ten uitvoer te leggen beslissing heeft gegeven;
- (8) “schuldeiser”: elke natuurlijke persoon aan wie alimentatie is verschuldigd of die alimentatie vordert;
- (9) “schuldenaar”: elke natuurlijke persoon die alimentatie is verschuldigd of van wie alimentatie wordt gevorderd.

Hoofdstuk II

Bevoegdheid

Artikel 3

Algemene bevoegdheid

Zijn in de lidstaten bevoegd om uitspraak te doen op het gebied van onderhoudsverplichtingen:

- a) het gerecht van de plaats waar de verweerder zijn gewone verblijfplaats heeft, of
- b) het gerecht van de plaats waar de schuldeiser zijn gewone verblijfplaats heeft, of
- c) het gerecht dat bevoegd is om kennis te nemen van een vordering betreffende de staat van personen, wanneer de eis inzake de onderhoudsverplichting een bijkomende eis is die verbonden is met deze vordering, behalve wanneer deze bevoegdheid uitsluitend berust op de nationaliteit van een der partijen, of

d) het gerecht dat bevoegd is om kennis te nemen van een vordering betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid in de zin van verordening (EG) nr. 2201/2003, wanneer de eis inzake de onderhoudsverplichting een bijkomende eis is die verbonden is met deze vordering.

Artikel 4

Prorogatie van rechtsmacht

1. Wanneer de partijen, waarvan minstens een zijn gewone verblijfplaats in een lidstaat heeft, een gerecht of de gerechten van een lidstaat hebben aangewezen voor de kennisneming van geschillen die inzake onderhoudsverplichtingen zijn ontstaan of zullen ontstaan, is dat gerecht of zijn deze gerechten van die lidstaat bevoegd. Deze bevoegdheid is exclusief, tenzij de partijen anders zijn overeengekomen.
2. Een overeenkomst tot aanwijzing van een bevoegd gerecht wordt schriftelijk gesloten. Als schriftelijk wordt aangemerkt, elke elektronische mededeling waardoor de overeenkomst duurzaam wordt geregistreerd.
3. Wanneer een dergelijke overeenkomst wordt gesloten door partijen die hun gewone verblijfplaats niet in een lidstaat hebben, zijn de gerechten van de andere lidstaten niet bevoegd om kennis te nemen van een geschil zolang het aangewezen gerecht of de aangewezen gerechten zich niet onbevoegd hebben verklaard.
4. Dit artikel is niet van toepassing op geschillen betreffende een onderhoudsverplichting jegens een kind dat jonger is dan 18 jaar.

Artikel 5

Bevoegdheid gebaseerd op de verschijning van de verweerder

Buiten de gevallen waarin zijn bevoegdheid voortvloeit uit de artikelen 3 en 4, is het gerecht van een lidstaat waarvoor de verweerder verschijnt, bevoegd. Dit voorschrift is niet van toepassing indien de verschijning ten doel heeft de bevoegdheid te betwisten, of indien er een ander gerecht bestaat dat krachtens artikel 4 bij uitsluiting bevoegd is.

Artikel 6

Residuele bevoegdheid

Indien van geen enkele lidstaat een gerecht op grond van de artikelen 3 tot en met 5 bevoegd is, zijn de volgende gerechten bevoegd:

- a) de gerechten van de lidstaat van de gemeenschappelijke nationaliteit van de schuldeiser en de schuldenaar; of

- b) wanneer het gaat om onderhoudsverplichtingen tussen echtgenoten of ex-echtgenoten, de rechten van de lidstaat van de laatste gemeenschappelijke gewone verblijfplaats van de echtgenoten, als dit minder dan een jaar voor de inleiding van het geding nog hun gewone verblijfplaats was.

Artikel 7

Litispendingie

1. Wanneer bij gerechten van verschillende lidstaten vorderingen betreffende dezelfde onderhoudsverplichting aanhangig zijn, houdt het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, zijn uitspraak ambtshalve aan totdat de bevoegdheid van het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, vaststaat.
2. Wanneer de bevoegdheid van het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, vaststaat, verwijst het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, partijen naar dat gerecht.

Artikel 8

Samenhang

1. Wanneer samenhangende vorderingen aanhangig zijn voor gerechten van verschillende lidstaten, kan het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, zijn uitspraak aanhouden.
2. Wanneer deze samenhangende vorderingen in eerste aanleg aanhangig zijn, kan het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, op verzoek van een der partijen, ook tot verwijzing overgaan mits het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, bevoegd is van beide vorderingen kennis te nemen en zijn wetgeving de voeging ervan toestaat.
3. Samenhangend in de zin van dit artikel zijn vorderingen waartussen een zo nauwe band bestaat dat een goede rechtsbedeling vraagt om hun gelijktijdige behandeling en berechting, teneinde te vermijden dat bij afzonderlijke berechting van de zaken onverenigbare beslissingen worden gegeven.

Artikel 9

Aanhangigmaking van een zaak bij een gerecht

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt een zaak geacht te zijn aangebracht bij een gerecht:

- a) op het tijdstip waarop het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk bij het gerecht wordt ingediend, mits de eiser vervolgens niet heeft nagelaten te

doen wat hij met het oog op de betekening of de kennisgeving van het stuk aan de verweerder moest doen, of

- b) indien de betekening of mededeling van dit stuk moet plaatsvinden voordat het bij het gerecht wordt neergelegd, op het tijdstip waarop het door de autoriteit die verantwoordelijk is voor de betekening of mededeling, wordt ontvangen, mits de verzoeker vervolgens niet heeft nagelaten de vereiste stappen te nemen teneinde het stuk bij het gerecht neer te leggen.

Artikel 10

Voorlopige maatregelen en maatregelen tot bewaring van recht

In de wetgeving van een lidstaat vastgestelde voorlopige of bewarende maatregelen kunnen bij de gerechten van die staat worden aangevraagd, zelfs indien een gerecht van een andere lidstaat krachtens deze verordening bevoegd is om van het bodemgeschil kennis te nemen.

Artikel 11

Toetsing van de bevoegdheid

Het gerecht van een lidstaat waarbij een zaak aanhangig is gemaakt waarvoor overeenkomstig deze verordening dit gerecht niet bevoegd is, verklaart zich ambtshalve onbevoegd.

Hoofdstuk III

Toepasselijk recht

Artikel 12

Geen gevolgen voor het bestaan van familiale betrekkingen

De bepalingen van dit hoofdstuk wijzen alleen het recht aan dat van toepassing is op onderhoudsverplichtingen en bepalen niet welk recht van toepassing is op een van de in artikel 1 bedoelde betrekkingen.

Artikel 13

Basisregels

1. Het recht van het land waar de schuldeiser zijn gewone verblijfplaats heeft, beheerst de onderhoudsverplichtingen.

2. De *lex fori* is van toepassing:
- a) wanneer de schuldeiser krachtens het overeenkomstig lid 1 aangewezen recht geen alimentatie van de schuldenaar kan krijgen, of
 - b) wanneer de schuldeiser daarom verzoekt en het gaat om het recht van het land waar de schuldenaar zijn gewone verblijfplaats heeft.
3. Wanneer de schuldeiser geen alimentatie van de schuldenaar kan ontvangen op grond van één van de overeenkomstig de vorige leden aangewezen rechtsstelsels, en wanneer uit het geheel van de omstandigheden volgt dat de onderhoudsverplichting nauwe banden heeft met een ander land, in het bijzonder dat van de gemeenschappelijke nationaliteit van de schuldeiser en de schuldenaar, is het recht van het land waarmee de onderhoudsverplichting nauwe banden heeft, van toepassing.

Artikel 14

Rechtskeuze

Niettegenstaande het bepaalde in artikel 13, kunnen de schuldeiser en de schuldenaar:

- a) bij de inleiding van een geding uitdrukkelijk of op een andere ondubbelzinnige wijze, de *lex fori* aanwijzen voor een bepaalde procedure;
- b) te allen tijde een schriftelijke overeenkomst sluiten over het toepasselijke recht, behalve wanneer het gaat om een onderhoudsverplichting jegens een kind dat jonger is dan 18 jaar of jegens een volwassene wiens persoonlijke capaciteiten zodanig beperkt zijn dat hij niet in staat is om voor zijn eigen belangen op te komen (hierna “kwetsbare volwassene” genoemd), en op voorwaarde dat slechts een van de volgende rechtsstelsels wordt aangewezen:
 - (i) hun op het ogenblik van de aanwijzing gemeenschappelijke nationale recht;
 - (ii) het recht van het land van hun gemeenschappelijke gewone verblijfplaats of van het land waar de schuldeiser of de schuldenaar zijn gewone verblijfplaats heeft op het ogenblik van de aanwijzing;
 - (iii) het recht dat op hun vermogensrechtelijke betrekkingen van toepassing is op het ogenblik van de aanwijzing, wanneer het gaat om een onderhoudsverplichting tussen twee personen die gehuwd zijn of tussen wie een betrekking bestaat die krachtens het daarop toepasselijke recht soortgelijke gevolgen heeft.

Artikel 15

Niet-toepassing van het aangewezen recht op verzoek van de schuldenaar

1. Wanneer het gaat om andere onderhoudsverplichtingen dan die jegens kinderen en kwetsbare volwassenen en tussen echtgenoten of ex-echtgenoten, kan de schuldenaar tegen de vordering van de schuldeiser aanvoeren dat er op hem geen onderhoudsverplichting rust volgens hun gemeenschappelijke nationale recht, of, als zij geen gemeenschappelijke nationaliteit hebben, volgens het recht van het land waarin hij zijn gewone verblijfplaats heeft.
2. Wanneer het gaat om onderhoudsverplichtingen tussen echtgenoten of ex-echtgenoten, kan de schuldenaar tegen de vordering van de schuldeiser aanvoeren dat er op hem geen onderhoudsverplichting rust volgens het recht van het land waarmee het huwelijk de nauwste banden heeft.

Artikel 16

Overheidsinstantie

Het recht van een overheidsinstantie om terugbetaling van de aan de schuldeiser betaalde uitkering te vragen, is onderworpen aan het recht waaraan het orgaan is onderworpen.

Artikel 17

Gebied van het toepasselijke recht

1. Het op een onderhoudsverplichting toepasselijke recht bepaalt onder meer:
 - (a) het bestaan en de omvang van de rechten van de schuldeiser en jegens wie hij deze kan uitoefenen;
 - (b) de mate waarin de schuldeiser retroactief alimentatie kan vragen;
 - (c) de wijze van berekening en indexering van de onderhoudsverplichting;
 - (d) de verjaring en de termijnen waarbinnen de vordering moet worden ingesteld;
 - (e) het recht van het overheidsorgaan op terugbetaling van de aan de schuldeiser betaalde alimentatie en de grenzen van de verplichting van de schuldenaar.
2. Ongeacht de inhoud van het geldende recht, wordt bij de bepaling van het bedrag van de alimentatie-uitkering rekening gehouden met de behoeften van de schuldeiser en de middelen van de schuldenaar.

Artikel 18

Toepassing van het recht van een niet-lidstaat

Het door deze verordening aangewezen recht is toepasselijk, zelfs wanneer het niet om het recht van een lidstaat gaat.

Artikel 19

Herverwijzing

1. Wanneer deze verordening de toepassing van het recht van een land voorschrijft, worden daaronder verstaan de rechtsregels die in dat land gelden met uitsluiting van het internationaal privaatrecht, onverminderd lid 2.
2. Wanneer deze verordening de toepassing van het recht van een niet-lidstaat voorschrijft en de regels van internationaal privaatrecht van die staat het recht van een ander land aanwijzen, past het gerecht waarbij de zaak is aangebracht, zijn intern recht toe.

Artikel 20

Openbare orde

De toepassing van een bepaling van het door deze verordening aangewezen recht kan slechts terzijde worden gesteld indien deze toepassing kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde van het land van de rechter. De toepassing van een bepaling van het door deze verordening aangewezen recht van een lidstaat kan echter niet op grond daarvan terzijde worden gesteld.

Artikel 21

Staten met meer dan één rechtssysteem

Indien een staat uit meer dan een territoriale eenheid bestaat en elke eenheid daarvan eigen rechtsregels voor onderhoudsverplichtingen heeft, wordt voor de bepaling van het overeenkomstig deze verordening toe te passen recht elke territoriale eenheid als een land beschouwd.

Hoofdstuk IV

Gemeenschappelijke procedureregels

Artikel 22

Betekening of kennisgeving

1. In een procedure voor een gerecht van een lidstaat kan betekening of kennisgeving van het stuk dat het geding inleidt of van een gelijkwaardig stuk aan de verweerder, op een der volgende wijzen gebeuren:
 - a) door persoonlijke betekening of kennisgeving blijkend uit een door de geadresseerde ondertekende ontvangstbevestiging met de datum van ontvangst;
 - b) door persoonlijke betekening of kennisgeving blijkend uit een document ondertekend door de bevoegde persoon die de betekening of kennisgeving heeft verricht, en waarin wordt verklaard dat de geadresseerde het stuk in ontvangst heeft genomen of zonder wettige grond heeft geweigerd, en waarin de datum van betekening of kennisgeving is vermeld;
 - c) door betekening of kennisgeving per post, blijkend uit een door de geadresseerde ondertekende en teruggezonden ontvangstbevestiging met de datum van ontvangst;
 - d) door betekening of kennisgeving langs elektronische weg, bijvoorbeeld door middel van een faxbericht of een elektronisch postbericht, blijkend uit een door de geadresseerde ondertekende en teruggezonden ontvangstbevestiging met de datum van ontvangst.
2. De verweerder beschikt met het oog op zijn verdediging over een termijn van ten minste 30 dagen na ontvangst van het stuk waarvan overeenkomstig lid 1 betekening of kennisgeving is geschied.
3. De lidstaten delen de Commissie binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening de toepasselijke methoden van betekening en kennisgeving mee. Zij stellen de Commissie op de hoogte van elke wijziging van deze inlichtingen.

De Commissie maakt deze inlichtingen openbaar.

Artikel 23

Toetsing van de ontvankelijkheid

1. Wanneer de verweerder die zijn gewone verblijfplaats in een andere lidstaat heeft dan de lidstaat waar de zaak aanhangig is gemaakt, niet verschijnt, houdt het bevoegde gerecht zijn uitspraak aan zolang niet vaststaat dat de verweerder in de

gelegenheid is gesteld om overeenkomstig artikel 22 het stuk waarmee het geding is ingeleid of een gelijkwaardig stuk, te ontvangen, of dat daartoe al het nodige is gedaan.

2. Wanneer de verweerder die zijn gewone verblijfplaats in een niet-lidstaat heeft, niet verschijnt, houdt het bevoegde gerecht zijn uitspraak aan zolang niet vaststaat dat de verweerder in de gelegenheid is gesteld het stuk waarmee het geding is ingeleid of een gelijkwaardig stuk zo tijdig als met het oog op zijn verdediging noodzakelijk was, te ontvangen, of dat daartoe al het nodige is gedaan.
3. Artikel 15 van het Verdrag van 's-Gravenhage van 15 november 1965 inzake de betekening en de kennisgeving in het buitenland van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of handelszaken is van toepassing, indien de toezending van het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk, overeenkomstig dat verdrag moest plaatsvinden.

Artikel 24

Beslissing en herziening

1. Wanneer de verweerder niet is verschenen en
 - a) wanneer niet is aangetoond dat hij het stuk waarmee het geding is ingeleid of een gelijkwaardig stuk niet heeft ontvangen, of
 - b) wanneer hij de alimentatievordering niet heeft kunnen betwisten wegens overmacht of wegens buitengewone omstandigheden buiten zijn wil,kan een beslissing worden gegeven, maar heeft de verweerder het recht om aan het gerecht van oorsprong de herziening ervan te vragen.
2. De termijn om de herziening te vragen begint te lopen vanaf de dag waarop de verweerder aantoonbaar kennis heeft genomen van de beslissing en heeft kunnen reageren en uiterlijk vanaf de dag waarop de voor de tenuitvoerlegging bevoegde autoriteit hem van deze beslissing kennis heeft gegeven. Deze termijn mag niet korter zijn dan 20 dagen.
3. Een verzoek tot herziening schort alle in een lidstaat genomen maatregelen van tenuitvoerlegging op.

Hoofdstuk V

Uitvoerbaarheid van beslissingen

Artikel 25

Uitvoerbaarheid

Een in een lidstaat gegeven en daar uitvoerbare beslissing wordt in een andere lidstaat erkend en is er uitvoerbaar zonder dat een verklaring nodig is waardoor de uitvoerbaarheid wordt erkend en zonder dat het mogelijk is zich te verzetten tegen de erkenning ervan.

Artikel 26

Uitvoerbaarheid bij voorraad

Een in een andere lidstaat gegeven beslissing is van rechtswege uitvoerbaar, onverminderd elk eventueel beroep waarin het nationale recht voorziet. Het stellen van een waarborg kan niet worden opgelegd.

Hoofdstuk VI

Tenuitvoerlegging

Artikel 27

Tenuitvoerleggingsprocedure

Onverminderd de bepalingen van deze verordening wordt de procedure voor de tenuitvoerlegging van in een andere lidstaat gegeven beslissingen, beheerst door het recht van de lidstaat van tenuitvoerlegging.

Artikel 28

Documenten

De partij die in een lidstaat de erkenning of tenuitvoerlegging vraagt van een in een andere lidstaat gegeven beslissing, legt een afschrift van de beslissing over dat aan de nodige voorwaarden voldoet om de echtheid ervan te kunnen vaststellen, alsook een door de

bevoegde autoriteit afgegeven uittreksel volgens het modelformulier in bijlage I bij deze verordening.

De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van tenuitvoerlegging kunnen geen vertaling eisen.

Artikel 29

Rechtsbijstand

De verzoeker die in de lidstaat waar de beslissing is gegeven, in aanmerking kwam voor gehele of gedeeltelijke kosteloze rechtsbijstand of vrijstelling van kosten en uitgaven, komt in de tenuitvoerleggingsprocedure in aanmerking voor de meest gunstige bijstand of voor de meest ruime vrijstelling die in het recht van de lidstaat van tenuitvoerlegging is vastgesteld.

Artikel 30

Zekerheid en depot

Aan de partij die in een lidstaat de tenuitvoerlegging vraagt van een in een andere lidstaat gegeven beslissing, kan geen enkele zekerheid of depot, onder welke benaming ook, worden opgelegd wegens de hoedanigheid van vreemdeling dan wel wegens het ontbreken van een woonplaats of verblijfplaats in eerstgenoemde lidstaat.

Artikel 31

Legalisatie of soortgelijke formaliteit

Geen enkele legalisatie of soortgelijke formaliteit mag worden geëist met betrekking tot de in artikel 28 bedoelde documenten.

Artikel 32

Geen onderzoek van de juistheid

1. In geen geval wordt de juistheid van een in een lidstaat gegeven beslissing in een andere lidstaat onderzocht tijdens de tenuitvoerleggingsprocedure.
2. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van tenuitvoerlegging kan echter op eigen initiatief beslissen om de tenuitvoerlegging van de beslissing van het gerecht van oorsprong te beperken tot slechts een deel van de alimentatievordering, wanneer de volledige tenuitvoerlegging ertoe zou kunnen leiden dat volgens het recht van de lidstaat van tenuitvoerlegging een niet voor beslag vatbaar deel van de goederen van de schuldenaar wordt aangetast.

Artikel 33

Weigering of opschorting van de tenuitvoerlegging

De tenuitvoerlegging van de beslissing van het gerecht van oorsprong kan slechts volledig of gedeeltelijk worden geweigerd of opgeschort op verzoek van de schuldenaar en in de volgende gevallen:

- a) de schuldenaar voert nieuwe omstandigheden aan of omstandigheden waarvan het gerecht van oorsprong geen kennis had wanneer het zijn beslissing gaf;
- b) de schuldenaar heeft overeenkomstig artikel 24 om herziening van de beslissing van het gerecht van oorsprong verzocht en er is nog geen nieuwe beslissing gegeven;
- c) de schuldenaar heeft zijn schuld reeds voldaan;
- d) het recht om de tenuitvoerlegging van de beslissing van het gerecht van oorsprong te verkrijgen is volledig of gedeeltelijk verjaard;
- e) de beslissing van het gerecht van oorsprong is onverenigbaar met een beslissing die in de lidstaat van tenuitvoerlegging is gegeven, of die aan de voorwaarden voor erkenning in de lidstaat van tenuitvoerlegging voldoet.

Artikel 34

Opdracht tot maandelijks automatische incasso

1. Op verzoek van de schuldeiser kan het gerecht van oorsprong een opdracht tot maandelijks automatische incasso afgeven die in een andere lidstaat bestemd is voor de werkgever van de schuldenaar of voor de financiële instelling waar de schuldenaar een bankrekening heeft. De opdracht tot maandelijks automatische incasso is overeenkomstig de artikelen 25 en 26 in dezelfde mate uitvoerbaar als de beslissing
2. Een opdracht tot maandelijks automatische incasso kan slechts worden afgegeven wanneer de betekening of kennisgeving van de beslissing aan de schuldenaar heeft plaatsgevonden op een van de in artikel 22 bedoelde wijzen.
3. Het verzoek en de opdracht tot maandelijks automatische incasso zijn in overeenstemming met de modelformulieren in bijlage III bij deze verordening.
4. Van de opdracht tot maandelijks automatische incasso wordt door het gerecht van oorsprong door middel van aangetekende brief met ontvangstbevestiging kennis gegeven:
 - a) aan de werkgever van de schuldenaar of aan een financiële instelling waar de schuldenaar een rekening-courant heeft, en

- b) ten laatste vijf dagen daarna aan de schuldenaar, samen met de beslissing van het gerecht van oorsprong en de informatienota, volgens het modelformulier in bijlage IIIbis bij deze verordening.
- 5. Zodra de geadresseerde een opdracht tot maandelijks automatische incasso heeft ontvangen, gaat deze over tot het eerste incasso. Wanneer hij deze incasso's absoluut niet kan uitvoeren, geeft hij het gerecht van oorsprong hiervan kennis binnen 30 dagen na de ontvangstbevestiging of het laatste incasso.
- 6. Wanneer jegens een schuldenaar een opdracht tot maandelijks automatische incasso is gegeven, moet deze elke verandering van werkgever of bankrekening aan de schuldeiser en het gerecht van oorsprong meedelen.

Artikel 35

Opdracht tot tijdelijke bevrozing van een bankrekening

- 1. Een schuldeiser kan het gerecht waarbij de zaak ten gronde is aangebracht, verzoeken om een opdracht tot tijdelijke bevrozing van een bankrekening, die in een andere lidstaat bestemd is voor de financiële instelling waar de schuldenaar een bankrekening heeft. Het verzoek en de opdracht tot tijdelijke bevrozing van een bankrekening zijn in overeenstemming met de modelformulieren in bijlage IV bij deze verordening.
- 2. Het gerecht doet binnen 8 dagen uitspraak over het verzoek van de schuldeiser, zonder de schuldenaar van het indienen van dit verzoek op de hoogte te stellen en zonder hem de mogelijkheid te bieden gehoord te worden. Het geeft de opdracht tot tijdelijke bevrozing wanneer het oordeelt dat het verzoek van de schuldeiser niet kennelijk ongegrond is en de kans groot is dat de schuldenaar zijn verbintenissen niet nakomt.
- 3. Een opdracht tot tijdelijke bevrozing:
 - a) wordt door het gerecht aan de financiële instelling waar de schuldenaar een rekening-courant heeft, door middel van een aangetekende brief met ontvangstbevestiging meegedeeld;
 - b) heeft vanaf de ontvangst ervan tot gevolg dat elke verrichting op de bankrekening die tot gevolg zou hebben dat de rekeninghouder de in de opdracht tot tijdelijke bevrozing bepaalde som niet meer zou kunnen betalen, verboden is.
- 4. Zodra de opdracht tot tijdelijke bevrozing het in lid 3, onder b), beschreven gevolg heeft, geeft het gerecht de schuldeiser en de schuldenaar door middel van een aangetekende brief met ontvangstbevestiging kennis van de afgifte van deze opdracht.
- 5. De schuldenaar kan het gerecht dat de opdracht tot tijdelijke bevrozing heeft gegeven, om de opheffing van de opdracht verzoeken. Het gerecht doet uitspraak

binnen 8 dagen. Het gerecht kan zijn verzoek inwilligen, en eventueel eisen dat de schuldenaar een zekerheid stelt.

6. De opdracht tot tijdelijke bevrozing houdt op gevolgen te hebben zodra het gerecht de opheffing beveelt of wanneer het binnen 8 dagen geen uitspraak doet, en ten laatste wanneer het een beslissing ten gronde geeft. Zodra een beslissing ten gronde is gegeven, kan de opdracht tot tijdelijke bevrozing ook worden vervangen door een opdracht tot maandelijks automatische incasso, wanneer de schuldeiser daarom verzoekt, overeenkomstig artikel 34.

Van de beslissing tot opheffing van de opdracht tot tijdelijke bevrozing wordt door het gerecht door middel van een aangetekende brief met ontvangstbevestiging aan de financiële instelling kennis gegeven.

Artikel 36

De rangregeling van alimentatievorderingen

De alimentatievorderingen zijn bevoorrecht boven alle andere schulden van een schuldenaar, inclusief de schulden die voortvloeien uit de kosten van de tenuitvoerlegging van beslissingen.

Hoofdstuk VII

Authentieke akten en overeenkomsten

Artikel 37

Uitvoerbaarheid van authentieke akten en overeenkomsten

Authentieke akten, verleden en uitvoerbaar in een lidstaat, en overeenkomsten tussen partijen, uitvoerbaar in een lidstaat, worden erkend en zijn in dezelfde mate uitvoerbaar als de beslissingen overeenkomstig artikel 25.

Artikel 38

Tenuitvoerlegging van authentieke akten en overeenkomsten

1. De bepalingen van hoofdstuk VI zijn, voorzover nodig, van toepassing op de erkenning en de tenuitvoerlegging van de authentieke akten en van de overeenkomsten tussen partijen die uitvoerbaar zijn. De bevoegde autoriteit van een lidstaat waar een authentieke akte of een overeenkomst tussen partijen uitvoerbaar is, geeft daarvan ten verzoeken van elke belanghebbende partij een uittreksel af volgens het modelformulier in bijlage II bij deze verordening.

2. Een schuldeiser die zich wenst te beroepen op de artikelen 34 en 35, kan zich wenden tot het gerecht van de plaats waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft.

Hoofdstuk VIII

Samenwerking

Artikel 39

Centrale autoriteiten

1. Elke lidstaat wijst één of meer centrale autoriteiten aan om behulpzaam te zijn bij de toepassing van deze verordening en preciseert haar/hun bevoegdheid/bevoegdheden *ratione loci* of *ratione materiae*.
2. Wanneer een lidstaat meer dan één centrale autoriteit heeft aangewezen, dienen mededelingen in beginsel direct aan de bevoegde centrale autoriteit te worden toegezonden. Wordt een mededeling toegezonden aan een centrale autoriteit die niet bevoegd is, dan zendt deze autoriteit die mededeling door aan de bevoegde centrale autoriteit en stelt zij de afzender daarvan in kennis.
3. De lidstaten delen de Commissie binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening mee:
 - a) de namen, adressen en communicatiemiddelen van de overeenkomstig dit artikel aangewezen centrale autoriteiten;
 - b) de voor mededelingen aan de centrale autoriteiten aanvaarde talen.

De lidstaten stellen de Commissie op de hoogte van elke wijziging van deze inlichtingen.

De Commissie maakt deze inlichtingen openbaar.

Artikel 40

Algemene taken

De centrale autoriteiten verstrekken informatie betreffende de nationale wetgeving en procedures op het gebied van onderhoudsverplichtingen en nemen maatregelen om de toepassing van deze verordening te verbeteren en hun onderlinge samenwerking te versterken. Daartoe wordt gebruikgemaakt van het bij Beschikking 2001/470/EG ingestelde Europese justitiële netwerk in burgerlijke en handelszaken.

Artikel 41

Samenwerking in specifieke gevallen

1. De centrale autoriteiten werken in specifieke gevallen met elkaar samen ter verwezenlijking van de doelstellingen van deze verordening. Daartoe nemen zij, rechtstreeks of door tussenkomst van overheidsdiensten of andere instanties, alle passende maatregelen om:
 - a) informatie te verzamelen en uit te wisselen:
 - (i) over de situatie van de schuldeiser en de schuldenaar, door met name gebruik te maken van de artikelen 44 tot en met 47,
 - (ii) over alle lopende procedures, of
 - (iii) over alle gegeven beslissingen;
 - b) informatie te verstrekken en bijstand te verlenen aan schuldeisers die betrokken zijn bij een procedure op hun grondgebied;
 - c) door bemiddeling of anderszins overeenstemming tussen de schuldeisers en schuldenaars te bevorderen en daartoe grensoverschrijdende samenwerking te bevorderen.
2. Wanneer een schuldeiser die zijn gewone verblijfplaats in een lidstaat heeft, daartoe een verzoek indient, wordt hij vertegenwoordigd door:
 - a) de centrale autoriteit van de lidstaat waar zich het gerecht bevindt waar een verzoek betreffende onderhoudsverplichtingen aanhangig is, of
 - b) de centrale autoriteit van de lidstaat van tenuitvoerlegging.

Voor de toepassing van dit lid, omvat de vertegenwoordiging alle stappen waarmee een beslissing, alsook de daadwerkelijke inning van een alimentatievordering, kan worden verkregen.

Artikel 42

Werkwijze

1. Bij een centrale autoriteit van een lidstaat kan krachtens artikel 41 een verzoek om bijstand worden ingediend door de schuldeiser, die rechtstreeks optreedt dan wel door tussenkomst van de centrale autoriteit van de lidstaat waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft.

De schuldeiser kan zijn verzoek indienen bij het gerecht van de plaats waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, dat de nodige maatregelen neemt om het, in samenwerking met de centrale autoriteit van de lidstaat waaronder het ressorteert, door te zenden en ten uitvoer te leggen.

2. Bij het verzoek om bijstand wordt alle beschikbare informatie gevoegd die de uitvoering ervan kan vergemakkelijken.
3. Onverminderd lid 4, is de overeenkomstig artikel 41 door de centrale autoriteiten, overheidsdiensten of andere instanties, alsook door de door deze autoriteiten aangewezen personen, verleende bijstand kosteloos.
4. Aan de schuldeiser kan een deelname in de overeenkomstig artikel 41, lid 2, gemaakte kosten van vertegenwoordiging worden gevraagd. Aan de schuldeiser die in de lidstaat waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, aan de voorwaarden voldoet om rechtsbijstand te krijgen, kan echter geen bijdrage worden gevraagd.
5. Elke centrale autoriteit draagt haar eigen kosten.

Artikel 43

Vergaderingen

1. Op gezette tijden worden vergaderingen van de centrale autoriteiten gehouden om de toepassing van de onderhavige verordening te vergemakkelijken.
2. De bijeenroeping van deze vergaderingen geschiedt overeenkomstig Beschikking 2001/470/EG betreffende de oprichting van een Europees justitieel netwerk in burgerlijke en handelszaken.

Artikel 44

Toegang tot informatie

1. De centrale autoriteiten verlenen toegang tot informatie waarmee de inning van alimentatievorderingen in de in dit hoofdstuk bedoelden omstandigheden, kan worden vergemakkelijkt. Die informatie wordt verstrekt om de volgende doelstellingen te bereiken:
 - a) opsporing van de schuldenaar;
 - b) vaststelling van de waarde van het vermogen van de schuldenaar, in het bijzonder het bedrag en de aard van zijn inkomsten;
 - c) identificatie van de werkgever van de schuldenaar;
 - d) identificatie van de bankrekeningen van de schuldenaar.
2. De in lid 1 bedoelde informatie bevat minstens de informatie die de in de lidstaten bevoegde diensten en autoriteiten op de volgende gebieden bezitten:
 - a) belastingen en heffingen,

- b) sociale zekerheid, inclusief de inning van sociale bijdragen van werkgevers en werknemers,
 - c) bevolkingsregisters,
 - d) eigendomsregisters,
 - e) inschrijving van motorvoertuigen,
 - f) centrale banken.
3. De toegang tot de in dit artikel vermelde informatie kan in geen geval leiden tot het instellen van nieuwe gegevensbestanden in een lidstaat.

Artikel 45

Overdracht van informatie

1. Een schuldeiser kan zich wenden tot de verzoekende centrale autoriteit van de lidstaat waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, door tussenkomst van het gerecht van de plaats waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, dat zijn verzoek doorzendt wanneer het oordeelt dat het voldoet aan de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden.
2. Een verzoek om informatie wordt door een centrale autoriteit bij een andere centrale autoriteit ingediend door middel van het modelformulier in bijlage V bij deze verordening.
3. Een verzoek dat is gericht op het verkrijgen van de in artikel 44, lid 1, onder a), bedoelde informatie, kan op elk ogenblik worden ingediend. Een verzoek dat is gericht op het verkrijgen van de in artikel 44, lid 1, onder b), c) en d), bedoelde informatie, kan worden ingediend wanneer de schuldeiser een uittreksel van een beslissing krachtens artikel 28, of een uittreksel van een akte krachtens artikel 38, lid 1, kan overleggen.
4. Naast het in lid 1 bedoelde formulier kan de aangezochte centrale autoriteit aan de verzoekende centrale autoriteit ook vragen dat aanvullende documenten worden overgelegd om een van de in artikel 44, lid 1, bedoelde doelstellingen te bereiken.
5. Van de aanvullende documenten wordt een vertaling overgelegd, behalve wanneer de aangezochte lidstaat deze vereiste niet oplegt. De lidstaten delen de Commissie binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening mee of zij krachtens dit lid al dan niet vertalingen eisen.

De Commissie maakt deze informatie openbaar.

Wanneer het verzoek om informatie is ingediend op initiatief van een schuldeiser die volledige of gedeeltelijke rechtsbijstand heeft ontvangen, wordt de vertaling door de verzoekende autoriteit gemaakt, zonder kosten voor de schuldeiser.

6. De informatie wordt door de aangezochte autoriteiten aan de verzoekende autoriteiten meegedeeld. Wanneer de aangezochte autoriteit de gevraagde informatie niet kan verstrekken, deelt zij dit onverwijld aan de verzoekende autoriteit mee en preciseert zij waarom zij dit niet kan.

Artikel 46

Gebruik van de informatie

1. De verzoekende centrale autoriteit die informatie ontvangt, deelt deze onverwijld mee aan het gerecht dat haar overeenkomstig artikel 45, lid 1, het verzoek heeft doorgezonden. De verzoekende centrale autoriteit vernietigt de informatie zodra zij deze aan het gerecht heeft meegedeeld.
2. Overeenkomstig deze verordening overgedragen informatie kan alleen door een gerecht worden gebruikt en uitsluitend om de inning van alimentatievorderingen te vergemakkelijken. Een gerecht kan echter deze informatie, zonder deze aan de schuldeiser kenbaar te maken, aan de bevoegde autoriteiten overdragen voor de kennisgeving of betekening van een gerechtelijk of buitengerechtelijk stuk, alsook aan de autoriteiten die bevoegd zijn voor de tenuitvoerlegging van een beslissing. Deze informatie wordt door die autoriteiten vernietigd, zodra zij er gebruik van hebben gemaakt.
3. Een gerecht kan de overeenkomstig deze verordening overgedragen informatie slechts bewaren zolang het die nodig heeft om de inning van een alimentatievordering te vergemakkelijken. De informatie mag niet langer dan een jaar worden bewaard.

Artikel 47

Het informeren van de schuldenaar

De aangezochte centrale autoriteit stelt de schuldenaar op de hoogte van:

- a) de informatie die zij heeft overgedragen en de wijze waarop zij deze heeft verkregen;
- b) de identiteit van de geadresseerden van deze informatie;
- c) de voorwaarden waaronder deze informatie krachtens deze verordening kan worden gebruikt;
- d) de rechten en rechtsmiddelen waarover de schuldenaar beschikt overeenkomstig de interne wetgeving die in uitvoering van Richtlijn 95/46/EG is vastgesteld;

- e) de gegevens betreffende de overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG opgerichte toezichthoudende autoriteit, zowel in de lidstaat van de verzoekende centrale autoriteit als in de lidstaat van de aangezochte centrale autoriteit,

tenzij de verzoekende centrale autoriteit haar in het overeenkomstig artikel 45, lid 2, ingediende verzoek heeft meegedeeld dat die kennisgeving aan de schuldenaar de daadwerkelijke inning van de alimentatievordering zou kunnen bemoeilijken; in dat geval stelt de aangezochte centrale autoriteit de kennisgeving van de schuldenaar voor maximaal 60 dagen uit.

Hoofdstuk IX

Algemene en slotbepalingen

Artikel 48

Verhoudingen tot andere communautaire instrumenten

1. Op het gebied van onderhoudsverplichtingen, komt de onderhavige verordening in de plaats van Verordening (EG) nr. 44/2001 en Verordening (EG) nr. 805/2004.
2. Artikel 19 van Verordening (EG) nr. 1348/2000 is niet van toepassing op het gebied van onderhoudsverplichtingen.
3. Onverminderd lid 2, laat deze verordening de toepassing van Verordening (EG) nr. 1348/2000 en van Verordening (EG) nr. 1206/2001 onverlet.

Artikel 49

Verhoudingen tot andere instrumenten

Tussen de lidstaten heeft deze verordening voorrang op de overeenkomsten en verdragen die betrekking hebben op de in deze verordening geregelde materie en waarbij lidstaten partij zijn.

Artikel 50

Wijzigingen van de bijlagen

Elke wijziging van de bijlagen bij deze verordening wordt aangenomen volgens de in artikel 51, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure.

Artikel 51

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de in artikel 3 van Besluit 1999/468/EG bedoelde raadplegingsprocedure van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 7, lid 3, van dat besluit.

Artikel 52

Overgangsbepaling

1. De bepalingen van deze verordening zijn slechts van toepassing op procedures die zijn ingesteld, authentieke akten die zijn verleden en overeenkomsten die zijn tot stand gekomen nadat deze verordening van toepassing is geworden.
2. Niettemin:
 - a) zijn de artikelen 12 tot en met 21 betreffende het toepasselijke recht van toepassing op procedures die lopende zijn op het ogenblik dat deze verordening van toepassing wordt, wanneer alle partijen dit uitdrukkelijk of op een andere ondubbelzinnige wijze aanvaarden;
 - b) zijn de artikelen 27 tot en met 36 betreffende de tenuitvoerlegging van toepassing op beslissingen en authentieke akten die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 44/2001 uitvoerbaar zijn verklaard of die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 805/2004 als Europese executoriale titel zijn gewaarmerkt op het ogenblik dat deze verordening van toepassing wordt;
 - c) zijn de artikelen 39 tot en met 47 betreffende samenwerking van toepassing op procedures die lopende zijn op het ogenblik dat deze verordening van toepassing wordt.

Artikel 53

Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2008.
2. Deze verordening is van toepassing met ingang van 1 januari 2009, met uitzondering van artikel 22, lid 3, artikel 39 en artikel 45, lid 5, die van toepassing zijn vanaf de inwerkingtreding.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

BIJLAGE

BIJLAGE I

**UITTREKSEL VAN EEN BESLISSING INZAKE
ONDERHOUDSVERPLICHTINGEN**

(Artikel 28 van Verordening ... van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen²⁵)

1. Lidstaat

AT ☐ BE ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ GR ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ [IE ☐] IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐
MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ [GB ☐]

2. Gerecht

2.1. Naam:

2.2. Straat en nummer / postbus:

2.3. Plaats en postcode:

3. Eiser:

3.1. Naam:

3.2. Straat en nummer / postbus:

3.3. Plaats en postcode:

3.4. Land:

3.5. Tel. (*):

3.6. E-mail (*):

4. Verweerder

4.1. Naam:

4.2. Straat en nummer / postbus:

4.3. Plaats en postcode:

²⁵

PB L...

4.4. Land:

4.5. Tel. (*):

4.6. E-mail (*):

(*) niet verplichte vermelding

5. Beslissing

5.1. Bedrag van de alimentatievordering

Valuta: ☐ euro ☐ [pond sterling] ☐ Cyprisch pond ☐ Tsjechische kroon

☐ Estlandse kroon ☐ forint ☐ Maltese lire ☐ lats

☐ litas ☐ Slowaakse kroon ☐ Zweedse kroon ☐ tolar

☐ zloty ☐ andere (gelieve te preciseren):

5.2. Periodiciteit van de betalingen

5.2.1. Eenmalig volledig betaalde som.....☐

5.2.2. Eenmalig gedeeltelijk betaalde som.....☐

Gelieve in dit geval het bedrag van de eenmalig uitgevoerde betaling te vermelden:

5.2.3. Periodiek betaalde som (gelieve het bedrag te vermelden, wanneer dit niet hetzelfde is als het bedrag van de in punt 5.1 vermelde alimentatievordering):

wekelijks.....☐

maandelijks.....☐

andere (gelieve te preciseren).....☐

5.3. Indexering

Als het in punt 5.2.3 vermelde bedrag wordt geïndexeerd, gelieve dan het indexcijfer te vermelden:

Indexering van toepassing met ingang van:

Datum:

Handtekening en/of stempel van de bevoegde autoriteit:

BIJLAGE II

UITTREKSEL VAN EEN AKTE INZAKE ONDERHOUDSVERPLICHTINGEN

(Artikel 38 van Verordening ... van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen²⁶)

1. Lidstaat

AT ☐ BE ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ GR ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ [IE ☐] IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐
MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ [GB ☐]

2. Aard van de akte

2.1. Authentieke akte.....☐

opgesteld door (identiteit en plaats van de instelling):

op (datum):

2.2. Overeenkomst tussen partijen.....☐

gesloten te (plaats):

op (datum):

3. Schuldeiser

3.1. Naam:

3.2. Straat en nummer / postbus:

3.3. Plaats en postcode:

3.4. Land:

3.5. Tel. (*):

3.6. E-mail (*):

²⁶

PB L...

4. Schuldenaar

4.1. Naam:

4.2. Straat en nummer / postbus:

4.3. Plaats en postcode:

4.4. Land:

4.5. Tel. (*):

4.6. E-mail (*):

(*) niet verplichte vermelding

5. Inhoud van de akte

5.1. Bedrag van de alimentatievordering

Valuta: ☐ euro ☐ [pond sterling] ☐ Cyprisch pond ☐ Tsjechische kroon

☐ Estlandse kroon ☐ forint ☐ Maltese lire ☐ lats

☐ litas ☐ Slowaakse kroon ☐ Zweedse kroon ☐ tolar

☐ zloty ☐ andere (gelieve te preciseren):.....

5.2. Periodiciteit van de betalingen

5.2.1. Eenmalig volledig betaalde som.....☐

5.2.2. Eenmalig gedeeltelijk betaalde som.....☐

Gelieve in dit geval het bedrag van de eenmalig uitgevoerde betaling te vermelden:

5.2.3. Periodiek betaalde som (gelieve het bedrag te vermelden, wanneer dit niet hetzelfde is als het bedrag van de in punt 5.1 vermelde alimentatievordering):

wekelijks.....☐

maandelijks.....☐

andere (gelieve te preciseren).....☐

5.3. Indexering

Als het in punt 5.2.3 vermelde bedrag wordt geïndexeerd, gelieve dan het indexcijfer te vermelden:

Indexering van toepassing met ingang van:

Datum:

Handtekening en/of stempel van de bevoegde autoriteit:

BIJLAGE III

OPDRACHT TOT MAANDELIJKSE AUTOMATISCHE INCASSO

(Artikel 34 van Verordening ... van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen²⁷)

1. Lidstaat

AT ☐ BE ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ GR ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ [IE ☐] IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐
MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ [GB ☐]

2. Gerecht

2.1. Naam:

2.2. Straat en nummer / postbus:

2.3. Plaats en postcode:

3. Eiser:

3.1. Naam:

3.2. Straat en nummer / postbus:

3.3. Plaats en postcode:

3.4. Land:

3.5. Tel. (*):

3.6. E-mail (*):

3.7. Bankgegevens:

International Banking Account Number (IBAN) :

Bank Identification Code (BIC) :

²⁷

PB L...

4. Schuldenaar

4.1. Naam:

4.2. Straat en nummer / postbus:

4.3. Plaats en postcode:

4.4. Land:

4.5. Tel. (*):

4.6. E-mail (*):

(*) niet verplichte vermelding

5. Verzoek om automatische incasso

5.1. Datum van de beslissing waarbij het bedrag van de alimentatievordering werd vastgesteld:

5.2. Bedrag van de maandelijks af te houden som:

Valuta: ☐ euro ☐ [pond sterling] ☐ Cyprisch pond ☐ Tsjechische kroon

☐ Estlandse kroon ☐ forint ☐ Maltese lire ☐ lats

☐ litas ☐ Slowaakse kroon ☐ Zweedse kroon ☐ tolar

☐ zloty ☐ andere (gelieve te preciseren):

5.3. Indexering

Als het in punt 5.2 vermelde bedrag wordt geïndexeerd, gelieve dan het indexcijfer te vermelden:

Indexering van toepassing met ingang van:

5.4. Geadresseerde

5.4.1 Bank van de schuldenaar:

International Banking Account Number (IBAN):

Bank Identification Code (BIC) :

5.4.2 Werkgever van de schuldenaar:

6. Incasso-opdracht

☐ Het verzoek om automatische incasso wordt afgewezen.

☐ Aan wordt de opdracht gegeven

(in punt 5.4 vermelde geadresseerde)

om maandelijks, ☐ van het loon ☐ van de bankrekening van:

(in punt 4 vermelde schuldenaar)

de som van af te houden

(in punt 5.2 vermeld bedrag)

ten gunste van:

(in punt 3 vermelde eiser).

Wanneer u deze incasso's niet kunt uitvoeren, dient u het in punt 2 vermelde gerecht daarvan binnen 30 dagen na ontvangst van het onderhavige document of na het laatst uitgevoerde incasso kennis te geven (artikel 33, lid 5, van Verordening ...van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen).

Datum:

Handtekening en/of stempel van de bevoegde autoriteit:

**INFORMATIENOTA VOOR DE SCHULDENAAR JEGENS WIE EEN OPDRACHT
TOT MAANDELIJKSE AUTOMATISCHE INCASSO IS GEGEVEN**

(Artikel 34, lid 4, onder b), van Verordening ... van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen²⁸)

1. Herziening

Te uwen laste werd een opdracht tot automatische incasso gegeven. Deze opdracht en de beslissing van het gerecht van oorsprong werden u samen met deze informatienota ter kennis gebracht.

U heeft het recht om de herziening van de beslissing van het gerecht van oorsprong te vragen, wanneer u daarvoor niet bent verschenen, en:

- 1) wanneer u het stuk waarmee het geding is ingeleid of een gelijkwaardig stuk niet heeft ontvangen, of
- 2) wanneer u de alimentatievordering niet heeft kunnen betwisten wegens overmacht of wegens buitengewone omstandigheden buiten uw wil.

Dit recht om herziening te vragen, kan worden uitgeoefend binnen een termijn van dagen, vanaf de dag waarop u deze informatienota heeft ontvangen.

2. Tenuitvoerlegging.

Wanneer u niet het recht heeft om overeenkomstig punt 1 de herziening van de beslissing van het gerecht van oorsprong te vragen, of wanneer u die herziening niet wil vragen, maar u zich verzet tegen de tenuitvoerlegging van deze beslissing, kan u zich overeenkomstig artikel 33 van Verordening ... van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen, richten tot de bevoegde autoriteiten van de staat waarin de tenuitvoerlegging plaatsvindt.

Datum:

Handtekening en/of stempel van de bevoegde autoriteit:

²⁸

PB L

BIJLAGE IV

OPDRACHT TOT TIJDELIJKE BEVRIEZING VAN EEN BANKREKENING

(Artikel 35, lid 1, van Verordening ... van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen²⁹)

1. Lidstaat

AT ☐ BE ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ GR ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ [IE ☐] IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐
MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ [GB ☐]

2. Gerecht

2.1. Naam:

2.2. Straat en nummer / postbus:

2.3. Plaats en postcode:

3. Eiser:

3.1. Naam:

3.2. Straat en nummer / postbus:

3.3. Plaats en postcode:

3.4. Land:

3.5. Tel. (*):

3.6. E-mail (*):

4. Schuldenaar

4.1. Naam:

4.2. Straat en nummer / postbus:

²⁹

PB L...

4.3. Plaats en postcode:

4.4. Land:

4.5. Tel. (*):

4.6. E-mail (*):

(*) niet verplichte vermelding

5. Verzoek tot tijdelijke bevrozing van een bankrekening

5.1. Motieven van het verzoek (leg uit waarom de kans groot is dat de schuldenaar zijn verbintenis niet nakomt):

5.2. Bedrag van te bevroren som

Valuta: ☐ euro ☐ [pond sterling] ☐ Cyprisch pond ☐ Tsjechische kroon

☐ Estlandse kroon ☐ forint ☐ Maltese lire ☐ lats

☐ litas ☐ Slowaakse kroon ☐ Zweedse kroon ☐ tolar

☐ zloty ☐ andere (gelieve te preciseren):

5.3. Geadresseerde (bank van de schuldenaar)

5.3.1. Instelling:

5.3.2 International Banking Account Number (IBAN) van de schuldenaar:

6. Opdracht tot tijdelijke bevrozing van een bankrekening

☐ Het verzoek tot tijdelijke bevrozing van een bankrekening wordt afgewezen.

☐ Aan wordt de opdracht gegeven

(in punt 5.3 vermelde geadresseerde)

op de bankrekening van:

(in punt 4 vermelde schuldenaar)

elke transactie te verbieden die als gevolg heeft dat het creditsaldo van de rekening minder bedraagt dan:

(in punt 5.2 vermeld bedrag)

Datum:

Handtekening en/of stempel van de bevoegde autoriteit:

BIJLAGE V

VERZOEK OM INFORMATIE

(Artikel 45 van Verordening ... van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen³⁰)

1. Lidstaat

AT ☐ BE ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ GR ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ [IE ☐] IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐
MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ [GB ☐]

2. Verzoeker:

2.1. Verzoekende centrale autoriteit

2.1.1. Naam:

2.1.2. Straat en nummer / postbus:

2.1.3. Plaats en postcode:

2.1.4. Tel.:

2.1.5. E-mail:

2.2. Die optreedt op verzoek van het volgende gerecht:

2.2.1. Naam:

2.2.2. Straat en nummer / postbus:

2.2.3. Plaats en postcode:

2.2.4. Tel.:

2.2.5. E-mail

³⁰ PB L...

3. Geadresseerde – Aangezochte centrale autoriteit

3.1. Naam:

3.2. Straat en nummer / postbus:

3.3. Plaats en postcode:

3.4. Land:

3.5. Tel.:

3.6. E-mail:

4. Gevraagde informatie

4.1. Betrokken schuldenaar

4.1.1. Naam:

4.1.2. Laatst bekende adres:

4.1.3. Andere inlichtingen die nuttig kunnen zijn (beschrijving, naam van een vorige werkgever, adressen van familieleden, gegevens over een voertuig waarvan de schuldenaar eigenaar zou zijn, gegevens over een onroerend goed waarvan de schuldenaar eigenaar zou zijn).

Bijgevoegde fotokopie.....☐

4.2. Gezochte gegevens

4.2.1. Adres van de schuldenaar.....☐

4.2.2. Identiteit van de werkgever van de schuldenaar.....☐

4.2.3. Gegevens over een bankrekening van de schuldenaar.....☐

4.2.4. Waardering van het vermogen van de schuldenaar.....☐

4.2.5. Bedrag van de inkomsten van de schuldenaar.....☐

5. Gevraagde documenten voor de in de punten 4.2.2 tot en met 4.2.5 vermelde gegevens (gelieve een kopie bij te voegen)

5.1. Beslissing.....☐

5.2. Authentieke akte.....☐

5.3. Overeenkomst tussen partijen.....☐

BELANGRIJK (Artikel 47 van Verordening ... van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen):

De schuldenaar mag niet op de hoogte worden gebracht van de gegevensoverdracht voordat de centrale autoriteit die om inlichtingen verzoekt, dit aan de aangezochte centrale autoriteit meedeelt ☐

De schuldenaar mag van de gegevensoverdracht op de hoogte worden gebracht ☐

Datum:

Handtekening en/of stempel van de bevoegde autoriteit: